www.burmeseclassic.com

[illegible]

ညနေ ၅ နာရီခွဲမှစ၍ မိုးကလေးတဖြောက်ဖြောက် ကျလျက်ရှိရာ မသန်းနိုင်သည် လက်နှိပ်စက်ကို ရိုက်မြဲရိုက် လျက်ရှိ၏။ ရုံးများ၊ အလုပ်တိုက်များ၊ ဘဏ်တိုက်များ ပိတ် သည့်မှာ အတော်ကြာပြီဖြစ်၍ ပန်းဆိုးတန်းနှင့် ကုန်သည်လမ်း တစ်လျှောက်တွင် တဖြည်းဖြည်း လူပါး၍လာတော့၏။ လမ်းမှ ဖြတ်သန်းသွားသော ကားများမှာမူ တစီစီမောင်းနှင်လျက်ပင်ရှိ သေး၏။

မသန်းနိုင် အလုပ်လုပ်ရသောနေရာမှာ ငါးထပ်တိုက် တစ်တိုက်၏ အပေါ်ဆုံးထပ်ဖြစ်၍ ကားသံများကို ဝေသဲ့သဲ့မျှ သာ ကြားရ၏။ အလုပ်စားပွဲနံဘေး ပြတင်းပေါက်မှ အောက် သို့ငုံ့ကြည့်လျှင် တရိပ်ရိပ်ပြေးနေသော ကားကလေးများနှင့် တရွရွလျှောက်နေသည့်လူများကို ကောင်းကင်မှစီး၍မြင်ရသော ငှက်၏မျက်လုံးမျိုးဖြင့် သေးငယ်စွာ မြင်ရ၏။

မသန်းနိုင်မှာ ဒေါက်တာသောင်းရွှေ၏ လက်ရေးကို လက်နှိပ်စက်စာရေးမကလေးဖြစ်၍ အလုပ်လုပ်နေသောအခန်း မှာ ဒေါက်တာသောင်းရွှေ၏ အလုပ်ခန်းဖြစ်လေသည်။ အခြား

www.burmeseclassic.com

အလုပ်ခန်းများမှာပိတ်လျက် ညည့်စောင့်ခရဝမ်များပင် ရောက်လာပြီဖြစ်သော်လည်း မသန်းနိုင်မှာ နောက်တစ်နေ့နံနက်တွင် အသင့်ပြီးစီးရမည့် စာများရှိနေသဖြင့် ယခုကဲ့သို့ နောက်ကျနေခြင်းဖြစ်၏။

ဒေါက်တာသောင်းရွှေသည် မသန်းနိုင်အား အခြားရုံးများတွင် ပေးရိုးပေးစဉ်လခနှုန်းထက် ၁၀၀ ကျပ်မျှ ပို၍ပေးထားရာ မသန်းနိုင်လည်း အလုပ်အရေးကြီးလျှင် ကြီးသည့်အလျောက် အချိန်နောက်ကျသည်ကို ပဓာနမထားဘဲ ကြိုးစားလုပ်ကိုင်တတ်သူဖြစ်လေသည်။

မိန်းမပျိုလေးတစ်ယောက်အတွက် အချိန်မရှိ အချိန်ရှိ လုပ်ကိုင်ရခြင်းမှာ မသင့်လျော်ကြောင်းဖြင့် တစ်ခါတစ်ရံစဉ်းစားမိသော်လည်း ယခုကဲ့သို့ အလုပ်အကိုင်အလွန်ရှားပါးသောခေတ်၌ မိမိမှာ အလုပ်ရရုံမျှမက မိမိနှင့် အတူကျောင်းမှထွက်ခဲ့သော သူငယ်ချင်းများထက် ၁၀၀ ကျပ်မျှ ပို၍ရနေသည့် အကြောင်းကို စဉ်းစားလိုက်သောအခါ အခြားတစ်နေရာသို့ ရွှေ့ပြောင်း၍ မသွားနိုင်အောင် ရှိတော့၏။

ထို့ပြင် ဒေါက်တာသောင်းရွှေမှာ အလွန်သဘောသကာယကောင်းသည့်ပြင် ငွေကိုလည်း ရေလိုသုံးဖြုန်းနိုင်သူတစ်ယောက်ဖြစ်လေသည်။

ဒေါက်တာသောင်းရွှေသည် ခွဲစိတ်ကုသခြင်း၊ ဆေးထိုးခြင်း၊ ဆေးပညာနှင့်ပတ်သက်၍ စူးစမ်းလေ့လာခြင်းတို့တွင် အတော်ပင်နာမည်ရသူတစ်ယောက်ဖြစ်ပြီးလျှင် သူ၏ဆေးဆိုင်နှင့် ဆေးပေးခန်းကို မောင်ထော်လေးလမ်းတွင် ဖွင့်လှစ်ထားလျက် ပန်းဆိုးတန်း၌ ငါးထပ်တိုက်အပေါ်ဆုံးခန်းကိုမူ သူ၏

ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ အလုပ်တိုက်ဟူ၍ သီးသန့်ငှားရမ်းထားခဲ့လေသည်။

ကျွန်ုပ်တို့ရေးသားဖော်ပြသော ညည့်ကမူ ဒေါက်တာသောင်းရွှေသည် ပုသိမ်မြို့သို့ သွားနေခဲ့ရာ တစ်ပတ်မျှပင်ကြာခဲ့ပြီဖြစ်၍ နောက်တစ်နေ့၌ ပြန်ရောက်မည့်အကြောင်း ခရီးမထွက်မီကပင် မသန်းနိုင်အား မှာကြားခဲ့ပြီးဖြစ်၏။ ဤမျှသာမက ထိုနေ့ နေ့လယ်ခင်းကလည်း ပုသိမ်မှနေ၍ မသန်းနိုင်အား တယ်လီဖုန်းဖြင့် ဆက်၍ပြောလိုက်သေး၏။

ထိုရက်များအတွင်း၌ မသန်းနိုင်သည် လက်ရေးတိုဖြင့် ရေးမှတ်ထားသည့် ဒေါက်တာသောင်းရွှေ၏ နှုတ်ထွက်ပြောပြချက်များကို လက်နှိပ်စက်ဖြင့် ရိုက်ကူးရခြင်းအလုပ်ဖြင့်သာ အချိန်ကုန်ခဲ့၏။ လက်နှိပ်စက်ရိုက်ရင်း မသန်းနိုင်သည် လွန်ခဲ့သော တစ်ပတ်ကျော်လောက်က ဒေါက်တာသောင်းရွှေ၏ အပြုအမူတစ်ခုကိုကြည့်၍ အံ့ဩမိခဲ့၏။ ဒေါက်တာသောင်းရွှေသည် မြန်မာရာဇဝင်နှင့်ပတ်သက်၍ ရှေးဟောင်းပစ္စည်းများကိုလည်း စုဆောင်းသူတစ်ယောက်ဖြစ်ရာ ရှေးဘုရင်များ၏ အသုံးအဆောင် အဖိုးတန်ပစ္စည်းများကို ဝယ်ယူသိမ်းထားလေ့ရှိ၏။ မသန်းနိုင်အံ့ဩမိခြင်းအကြောင်းမှာ ထိုနေ့က ဒေါက်တာသောင်းရွှေသည် အလျား ၅ ပေခွဲ၊ အနံ ၂ ပေခန့်ရှိ ငွေပြားများဖြင့်တွယ်နှောင်ရစ်ပတ်ထားသော သေတ္တာရှည်ကြီးတစ်လုံးကို ကူလီ ၄ ယောက်ဖြင့် အခန်းတွင်းသို့ သယ်ဆောင်လာပြီးလျှင် သူ၏အခန်းထဲသို့ သွင်းသွားသည်ကို မြင်လိုက်ရသောကြောင့်ဖြစ်လေသည်။ သေတ္တာရှည်ကြီးမှာ လူသေထည့်သော ခေါင်းနှင့် များစွာတူသဖြင့် မသန်းနိုင်မှာကြက်သီးများထမိ၏။

www.burmeseclassic.com

အကြောင်းကို သိလို၍ မသန်းနိုင်က မေးမြန်းသော အခါ ဒေါက်တာသောင်းရွှေက ယင်းပစ္စည်းမှာ ရှမ်းပြည်မှ သယ်ယူလာရသော မှန်စီရွှေချခေါင်းတစ်ခုဖြစ်၍ ယနေ့နံနက် ပင် လေယာဉ်ဖြင့် ဆိုက်ရောက်လာကြောင်း၊ ၎င်းမှာ မြန်မာ ရာဇဝင်တွင် ထင်ရှားကျော်စောသည့် "ရှင်ဘို့မယ်"* အလောင်း ကို သဂြိုဟ်ခြင်းမပြုမီ ယာယီထည့်ထားသောခေါင်းဖြစ်၍ ရှမ်း ပြည်နယ်စော်ဘွားတစ်ဦးက သားစဉ်မြေးဆက် သိမ်းဆည်း လာခဲ့ကြောင်း၊ မိတ်ဆွေတစ်ဦးက စော်ဘွားကြီးနှင့် လျှို့ဝှက် စွာစေ့စပ်ပေးသဖြင့် ထိုခေါင်းကို ဝယ်ယူပြီးလျှင် လေယာဉ်ပျံ ဖြင့် သယ်ဆောင်လာရကြောင်း၊ သစ်သားမှာ စန္ဒကူးသားဖြစ် ၍ အဖိုးတန်ကျောက်မျက်ရှဲ ၄ လုံးပါရှိကြောင်း၊ ယင်းပစ္စည်း မှာ ရာဇဝင်အရအားဖြင့် အဖိုးထိုက်တန်၍ ရှားပါးသောပစ္စည်း တစ်ခုဖြစ်ကြောင်းနှင့် ပြောပြလေ၏။

ထိုအခါ မသန်းနိုင်က . . .

"ရှားပါးတဲ့ ပစ္စည်းတော့ ဟုတ်ပါတယ်၊ နို့ပေမယ့် ထားရတာ နိမိတ်မရှိ၊ နမာမရှိနဲ့"

"အို မသန်းနိုင်ကလည်း ဆရာက ဒီပစ္စည်းမျိုးတွေ စုဆောင်းဖို့ အင်မတန်ဝါသနာပါတာပဲ"

---

* ရှင်ဘို့မယ် ။ ။ ပင်းယ တစ်စီးရှင်သီဟသူ၏မြေး၊ သီရိဇေယျသူနှင့် မင်းကြီးစွာ စော်ကဲတို့၏ သမီးတော် စောလောလာဒေဝီတို့က ပေါက်ဖွားသော အဆင်းရူပကာ နှင့် ပြည့်စုံသည့် သမီးတော်ဖြစ်သည်၊ ၈ နှစ်သမီး အရွယ်ကပင် အင်းဝဘုရင် ပထမ မင်းခေါင်က သိမ်းပိုက်တော်မူသည်။

ထို့နောက် သားတော် ဆင်ဖြူရှင်၊ သီဟသူ၊ မင်းလှငယ်၊ ကလေး ကျေးတောင်ညိုနှင့် မိုးညှင်းမင်းတရားကြီးလက်ထက်တော်သို့တိုင် ဘုရင် ၅ ဆက် မိဘုရားဖြစ်ခဲ့သည်။

"ဟုတ်တော့ဟုတ်ပါတယ်၊ နို့ပေမယ့် ကြောက်စရာ ကြီး"

"အို . . . ဘာကြောက်စရာရှိသလဲ မသန်းနိုင်၊ မကြာ ခင် နိုင်ငံခြားရောင်းဖို့ပဲ၊ ပုဂံခေတ်က မင်းသားတစ်ပါးရဲ့ မပုပ် မသိုးအောင် ဆေးစိမ်ထားတဲ့ အလောင်းကို အမေရိကန်ပြတိုက် အတွက် ပရော်ဖက်ဆာကြီးတစ်ယောက်က တိတ်တိတ်ယူသွား တယ်ဆိုတာ တလောက သတင်းစာတစ်စောင်ထဲမှာ ဖတ်လိုက် ရတယ် မဟုတ်လား"

"ဖတ်လိုက်ရပါတယ်၊ ဒီဟာကြီးက သိပ်ပြီးကြောက် စရာ ကောင်းတာပဲ"

"ဆရာ အလုံခန်းထဲ ထည့်ထားတာပဲ၊ ပြီးတော့ ဆရာ တစ်ယောက်လုံးလည်း ရှိသားနဲ့"

"နို့ပေမယ့် ကျွန်မက တစ်ခါတစ်လေ မိုးချုပ်မှပြန်ရ တယ်မဟုတ်လား၊ ဆရာလည်း အဲဒီအခါ ရှိချင်မှရှိတာ"

"ဘာမှ ကြောက်စရာမရှိပါဘူး မသန်းနိုင်ရယ်၊ ရှေး အယူတွေ ပယ်လိုက်စမ်းပါ"

• • •

မသန်းနိုင်သည် အထက်ပါအကြောင်းများကို စဉ်းစား ရင်း ဖျန်းခနဲ ကြက်သီးထမိ၏။ သို့ရှိစဉ် မိမိနောက်မှ အရိပ် တစ်ခု ထိုးကျလာပြီးလျှင် အသက် ၃၅ နှစ်ခန့် ရှပ်အကျႌကော် လာအဖြူ အယ်လ်ပတ်ကား အပေါ်ရင်စေ့အကျႌကို ဝတ်ထား သော မျက်နှာသွယ်သွယ်၊ အရပ်အမောင်းကောင်းကောင်းလူ တစ်ယောက်သည် မသန်းနိုင်အနီးသို့ ချဉ်းကပ်လာလေသည်။ ၎င်းမှာ မသန်းနိုင်အလုပ်တိုက်နှင့် မျက်စောင်းထိုး ၃ ထပ်တွင်

BURMESE CLASSIC .com

www.burmeseclassic.com

နေသော ဝတ်လုံတော်ရ ဦးတင်မောဖြစ်လေသည်။

"ဒိုးချုပ်လုပ်ပါပြီ မသန်းနိုင် . . . အခုထက်ထိ အလုပ်လုပ်ရတုန်းပဲလား၊ ဒီအချိန်အထိ မိန်းကလေးတစ်ယောက် အလုပ်လုပ်ရတယ်ဆိုတော့ . . ."

"အို . . . အစ်ကိုကြီးကလည်း ပေးထားတဲ့ လခလည်း ကြည့်ဦးမှပေါ့၊ သန်းသန်းထက်သာတဲ့ မိန်းကလေးတွေ ၁၅၀ တောင် ရရဲ့လား၊ ပြီးတော့ ကျွန်မက အလုပ်ကို အကြွေးမထား ချင်ဘူး"

"သန်းသန်းနဲ့ ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက် တွေ့ရတာ အတော်ပဲ၊ ကိုင်း . . . အစ်ကိုကြီးနဲ့ ညစာစားရအောင် လိုက်ခဲ့ပေတော့၊ ဒီကနေ့ အမှုတစ်ခုနိုင်လိုက်တယ် သန်းသန်းရဲ့ ဒီတော့ အမှုနိုင်တဲ့အတွက် ဘယ်သူ့ကိုကျွေးရမလဲလို့ လိုက်ရှာနေတာ"

"မလိုက်နိုင်ပါဘူး အစ်ကိုကြီးရယ်၊ ရိုက်ဖို့စာရွက်အတော်များများ ကျန်သေးတယ်၊ ပြီးတော့ ဒီဆရာက နက်ဖြန်မနက် ပုသိမ်က ပြန်ရောက်မှာ၊ ဒီည ပြီးမှဖြစ်မယ်၊ အနည်းဆုံး ၂ နာရီလောက် ရိုက်ရဦးမယ်"

"ဆရာ . . . ဆရာ . . . ဆရာကိုတော့ သိပ်ရိုသေတယ်၊ သိပ်ဝတ္ထုရေးကျော်တာပဲ၊ ဒီအလုပ်က ထွက်ပါသန်းရယ်၊ ထွက်ဆို အခုညပဲ အချိန်မနှောင်းခင် အစ်ကိုကြီးစကားနားထောင်ပါ၊ မင့်ဆရာဟာ ကောင်းကောင်းစိတ်မနှံ့ဘူးသန်း၊ မင့်ကို တစ်နေ့နေ့ သတ်လိမ့်မယ်၊ အစ်ကိုကြီးပြောရင် ယုံတော့၊ မင့်အစ်မ မသန်းသန်းကြိုင်သေရတာလည်း သူသတ်တာပဲ"

"မဟုတ်တာ အစ်ကိုကြီးကလည်း၊ အစ်ကိုကြီးပြော

တာသာ စိတ်မနှံ့တဲ့လူ ပြောသလိုပြောတာ၊ မကြိုင်သေတာ ကျွန်မတို့ဆရာနဲ့ ဘာမှမဆိုင်ပါဘူး၊ ဟိုဘက်ပြတင်းပေါက်က အပြင်ကို ကုန်းကြည့်ရင်း အားလွန်ပြီးကျတာ၊ သက်သက် မတော်တဆဖြစ်တဲ့ကိစ္စပဲ၊ ပြီးတော့လည်း မလိမ့်ကျတုန်းက အခန်းထဲမှာ ဘယ်သူမှမရှိဘူး အစ်ကိုကြီးရဲ့၊ သူတစ်ယောက် ထဲရှိတာ၊ စုံထောက်က စစ်ဆေးတဲ့ထွက်ချက်တွေမှာ အထင် အရှားပဲ"

"သန်းက အစ်ကိုကြီးပြောတာ မယုံပဲကိုး၊ စိတ်မနှံ့ ဘူးဆိုတာ လမ်းမှာလျှောက်ပြီး တောင်လုပ်မြောက်လုပ် မတော် တရော် သီချင်းဆို၊ ကချင်က စုန်ချင်စုန်၊ အဝတ်အစားကပ်ချင် မှကပ်၊ အဲဒီလိုရူးတာမျိုး ပြောတာမဟုတ်ဘူးသန်းရဲ့၊ ယဉ်ယဉ် ကလေးနဲ့ စိတ်ဖောက်ပြန်နေတဲ့ လူတွေရှိတယ်၊ သူထင်မိထင် ရာ မဖြစ်ဖြစ်အောင်လုပ်၊ ဘာမှလည်း အကျိုးရှိတာမဟုတ်ဘူး၊ ရာဇဝတ်မှုတွေကို အပျော်ကျူးလွန်ပြီးတော့ သူ့မှာဘာမှအကျိုး ရှိတာလည်းမဟုတ်ဘူး၊ ဒီဟာမျိုးတွေ အစ်ကိုကြီးကပြောနေ တာ၊ ပြီးတော့ ဒီလူက ပညာတတ်ဆရာဝန်တစ်ယောက်မဟုတ် လား၊ အနောက်နိုင်ငံမှာလည်း(၄-၅)နှစ်လောက် ကြာခဲ့တယ်၊ အေးလေ . . . သတိဝီရိယနဲ့ နေပေါ့ကွယ်၊ အစ်ကိုကြီးက မနေနိုင်လို့ သတိပေးတာပါ၊ ဒါဖြင့် အခု အိမ်မပြန်သေးဘဲ အလုပ်ဆက်လုပ်ရဦးမှာပေါ့"

"ဟုတ်တယ် အစ်ကိုကြီး၊ အနည်းဆုံး(၁)နာရီ(၁)နာရီ ခွဲလောက်တော့ လုပ်ရဦးမှာပဲ၊ ပြီးတော့ အစ်ကိုကြီးရပ်နေတဲ့ နောက်က မကြိုင်လိမ့်ကျတဲ့ ပြတင်းပေါက်ကို ကြည့်စမ်းသံ ချောင်းတွေ ထပ်စိုက်ပေးတယ်၊ ကျွန်မအတွက် စိုးရိမ်တယ်ဆို

www.burmeseclassic.com

ပြီး လုပ်ပေးတာ အစ်ကိုကြီးရဲ့"

"ဪ . . . ဒါဆက် သူ ပုသိမ်က နက်ဖြန်မှ ပြန်ရောက်မယ်ဆို"

"ဟုတ်ပါတယ် အစ်ကိုကြီး"

"အဲဒါ ယုံသလား၊ ညနေ ၅ နာရီက လေဆိပ်မှာသူ့ကို အစ်ကိုကြီးတွေ့ခဲ့တယ်"

"ဪ . . . ဟုတ်လား"

"ကိုင်း . . . ဒီတော့ သန်း အိမ်မပြန်သေးဘဲ ဆက်ပြီး အလုပ်လုပ်နေဦးမယ်ဆိုရင် အစ်ကိုကြီး အိမ်ပြတင်းပေါက်က ကြည့်ပြီးနေမယ်၊ ဘာမဆို အကြောင်းရှိရင် ဖုန်းဆက်လိုက်ကြားလား"

"ဟုတ်ကဲ့ . . . အစ်ကိုကြီး၊ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်"

ကိုတင်မောသည် မသန်းနိုင်၏ လက်ကလေးကို ခပ်နာနာညှစ်၍ နှုတ်ဆက်ထွက်သွားလေရာ၊ မသန်းနိုင်လည်း သူထွက်သွားသော တံခါးဆီသို့ ငေးမောကြည့်ရှုရင်း ကျန်ရစ်ခဲ့လေ၏။

ဝတ်လုံ ကိုတင်မောမှာ မိမိအား ပိုးပန်းနေသူဖြစ်သဖြင့် ဆရာဝန်ဦးသောင်းရွှေနှင့် မိမိတို့ အရောတဝင်နေထိုင်သည်ကို ယောကျ်ားတို့မွေတာအတိုင်း မနာလို မရှုစိမ့်နိုင်သဖြင့်သာ ဤကဲ့သို့ပြောခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ မိမိ၏အစ်မ မသန်းကြိုင်သေဆုံးသည်မှာ ဒေါက်တာသောင်းရွှေ၏ လက်ချက်ဖြင့်သေဆုံးခြင်းဖြစ်၍ မိမိကိုလည်း သေကြောင်းကြံလိမ့်မည်ဆိုခြင်းမှာ အရူးစကားမျှသာဖြစ်ကြောင်းဖြင့် စဉ်းစားမိလေ၏။

ကိုတင်မော ဆင်းသွားသော ခေါတ်လှေကားသံကို

ကြားရပြီးနောက်၊ မကြာမီပင် တံမြက်စည်းလှည်းသောကုလားမကြီး ၂ ယောက် ရောက်လာ၏။ အသက် ၅၀ ခန့်ရှိ အကြီးကုလားမအား မသန်းနိုင်က . . .

"အမယ်ကြီး သိပ်နောက်ကျတာပဲ၊ ဒေါက်တာကို တိုင်လိုက်မယ်နော် . . . အလုပ်ကောင်းကောင်းလုပ်"

ဟု ကျီစားရှဲပြောလိုက်ရာ . . .

"ပိုက်ဆံမရှိတဲ့လူ၊ ကိုယ့်ထမင်းကိုယ်ချက်စားနေရတယ်အစ်မရဲ့၊ မမတို့လို သုံးရော၊ လေးရာ ရတာမဟုတ်ဘူး"

ဟု ကတ်ကတ်လန်အောင် ပြန်၍ပြောလိုက်၏။ ထိုအခါ အငယ်ကုလားမက မသန်းနိုင်အနီးသို့ ချဉ်းကပ်၍ . . .

"စိတ်မဆိုးပါနဲ့အစ်မ . . . သူက နည်းနည်းစိတ်မကောင်းဖြစ်နေလို့ပြောတာပါ၊ သူ့ယောကျ်ားဟောဒီတိုက်ပေါ်က လိမ့်ကျသေရှာတယ်၊ အဲဒီကတည်းက သူ့စိတ်ဟာ တစ်မျိုးဖြစ်နေပါတယ် အစ်မရယ်"

ထိုစကားကိုကြားလျှင် မသန်းနိုင်မှာ ယခင်က စကားလက်စကို မဆက်နိုင်တော့ဘဲ . . .

"ဘာပြောတယ် ကုလားမ"

"သူ့ယောကျ်ားဟာ ဟောဒီအထပ်က လိမ့်ကျပြီးသေရှာတယ် အစ်မ"

"ဘယ်တုန်းကလဲ"

"တစ်နှစ်လောက် ရှိပါပြီအစ်မ"

"ဘယ်ပြတင်းပေါက်ကလဲ"

"ဘာရာဆပ် စာရေးတဲ့ အခန်းက ဒီဘက် ပြတင်းပေါက်ပါ"

www.burmeseclassic.com

နေသော ဝတ်လုံတော်ရ ဦးတင်မောဖြစ်လေသည်။

"မိုးချုပ်လှပါပြီ မသန်းနိုင် . . . အခုထက်ထိ အလုပ်လုပ်ရတုန်းပဲလား၊ ဒီအချိန်အထိ မိန်းကလေးတစ်ယောက် အလုပ်လုပ်ရတယ်ဆိုတော့ . . ."

"အို . . . အစ်ကိုကြီးကလည်း ပေးထားတဲ့ လခလည်း ကြည့်ဦးမှပေါ့၊ သန်းသန်းထက်သာတဲ့ မိန်းကလေးတွေ ၁၅၀ တောင် ရရဲ့လား၊ ပြီးတော့ ကျွန်မက အလုပ်ကို အကြွေးမထားချင်ဘူး"

"သန်းသန်းနဲ့ ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက် တွေ့ရတာ အတော်ပဲ၊ ကိုင်း . . . အစ်ကိုကြီးနဲ့ ညစာစားရအောင် လိုက်ခဲ့ပေတော့၊ ဒီကနေ့ အမှုတစ်ခုနိုင်လိုက်တယ် သန်းသန်းရဲ့၊ ဒီတော့ အမှုနိုင်တဲ့အတွက် ဘယ်သူ့ကိုကျွေးရမလဲလို့ လိုက်ရှာနေတာ"

"မလိုက်နိုင်ပါဘူး အစ်ကိုကြီးရယ်၊ ရိုက်ဖို့စာရွက်အတော်များများ ကျန်သေးတယ်၊ ပြီးတော့ ဒီဆရာက နက်ဖြန်မနက် ပုသိမ်က ပြန်ရောက်မှာ၊ ဒီည ပြီးမှဖြစ်မယ်၊ အနည်းဆုံး ၂ နာရီလောက် ရိုက်ရဦးမယ်"

"ဆရာ . . . ဆရာ . . . ဆရာကိုတော့ သိပ်ရိုသေတယ်၊ သိပ်ဝတ္တရားကျေတာပဲ၊ ဒီအလုပ်က ထွက်ပါသန်းရယ်၊ ထွက်ဆို အခုညပဲ အချိန်မနှောင်းခင် အစ်ကိုကြီးစကားနားထောင်ပါ၊ မင့်ဆရာဟာ ကောင်းကောင်းစိတ်မနှံ့ဘူးသန်း၊ မင့်ကို တစ်နေ့နေ့ သတ်လိမ့်မယ်၊ အစ်ကိုကြီးပြောရင် ယုံတော့၊ မင့်အစ်မ မသန်းသန်းကြိုင်သေရတာလည်း သူသတ်တာပဲ"

"မဟုတ်တာ အစ်ကိုကြီးကလည်း၊ အစ်ကိုကြီးပြော

တာသာ စိတ်မနှံ့တဲ့လူ ပြောသလိုပြောတာ၊ မမကြိုင်သေတာ ကျွန်မတို့ဆရာနဲ့ ဘာမှမဆိုင်ပါဘူး၊ ဟိုဘက်ပြတင်းပေါက်က အပြင်ကို ကုန်းကြည့်ရင်း အားလွန်ပြီးကျတာ၊ သက်သက်မတော်တဆဖြစ်တဲ့ကိစ္စပဲ၊ ပြီးတော့လည်း မမလိမ့်ကျတုန်းက အခန်းထဲမှာ ဘယ်သူမှမရှိဘူး အစ်ကိုကြီးရဲ့၊ သူတစ်ယောက်ထဲရှိတာ၊ နံဘေးက စစ်ဆေးတဲ့ထွက်ချက်တွေမှာ အထင်အရှားပဲ"

"သန်းက အစ်ကိုကြီးပြောတာ မယုံပဲကိုး၊ စိတ်မနှံ့ဘူးဆိုတာ လမ်းမှာလျှောက်ပြီး တောင်လှုပ်မြောက်လှုပ် မတော်တရော် သီချင်းဆို၊ ကချင်က ခုန်ချင်ခုန်၊ အဝတ်အစားကပ်ချွတ်ကပ်၊ အဲဒီလိုရူးတာမျိုး ပြောတာမဟုတ်ဘူးသန်းရဲ့၊ ယဉ်ယဉ်ကလေးနဲ့ စိတ်ဖောက်ပြန်နေတဲ့ လူတွေရှိတယ်၊ သူထင်မိထင်ရာ မဖြစ်ဖြစ်အောင်လုပ်၊ ဘာမှလည်း အကျိုးရှိတာမဟုတ်ဘူး၊ ရာဇဝတ်မှုတွေကို အပျော်ကျူးလွန်ပြီးတော့ သူ့မှာဘာမှအကျိုးရှိတာလည်းမဟုတ်ဘူး၊ ဒီဟာမျိုးတွေ အစ်ကိုကြီးကပြောနေတာ၊ ပြီးတော့ ဒီလူက ပညာတတ်ဆရာဝန်တစ်ယောက်မဟုတ်လား၊ အနောက်နိုင်ငံမှာလည်း(၄-၅)နှစ်လောက် ကြာခဲ့တယ်၊ အေးလေ . . . သဝဒိဝီရိယနဲ့ နေပေါ့ကွယ်၊ အစ်ကိုကြီးက မနေနိုင်လို့ သတိပေးတာပါ၊ ဒါဖြင့် အခု အိမ်မပြန်သေးဘဲ အလုပ်ဆက်လုပ်ရဦးမှာပေါ့"

"ဟုတ်တယ် အစ်ကိုကြီး၊ အနည်းဆုံး(၁)နာရီ(၁)နာရီခွဲလောက်တော့ လုပ်ရဦးမှာပဲ၊ ပြီးတော့ အစ်ကိုကြီးရပ်နေတဲ့နောက်က မမကြိုင်လိမ့်ကျတဲ့ ပြတင်းပေါက်ကို ကြည့်စမ်းသံချောင်းတွေ ထပ်ရိုက်ပေးတယ်၊ ကျွန်မအတွက် စိုးရိမ်တယ်ဆို

www.burmeseclassic.com

ပြီး လုပ်ပေးတာ အစ်ကိုကြီးရဲ့"

"ဪ . . . ဒါထက် သူ ပုသိမ်က နက်ဖြန်မှ ပြန်ရောက်မယ်ဆို"

"ဟုတ်ပါတယ် အစ်ကိုကြီး"

"အဲဒါ ယုံသလား၊ ညနေ ၅ နာရီက လေဆိပ်မှာသူ့ကို အစ်ကိုကြီးတွေ့ခဲ့တယ်"

"ဪ . . . ဟုတ်လား"

"ကိုင်း . . . ဒီတော့ သန်း အိမ်မပြန်သေးဘဲ ဆက်ပြီး အလုပ်လုပ်နေဦးမယ်ဆိုရင် အစ်ကိုကြီး အိမ်ပြတင်းပေါက်က ကြည့်ပြီးနေမယ်၊ ဘာမဆို အကြောင်းရှိရင် ဖုန်းဆက်လိုက် ကြားလား"

"ဟုတ်ကဲ့ . . . အစ်ကိုကြီး၊ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်"

ကိုတင်မောသည် မသန်းနိုင်၏ လက်ကလေးကို ခပ်နာနာညှစ်၍ နှုတ်ဆက်ထွက်သွားလေရာ၊ မသန်းနိုင်လည်း သူထွက်သွားသော တံခါးဆီသို့ ငေးမောကြည့်ရှုရင်း ကျန်ရစ်ခဲ့လေ၏။

ဝတ်လုံ ကိုတင်မောမှာ မိမိအား ပိုးပန်းနေသူဖြစ်သဖြင့် ဆရာဝန်ဦးသောင်းရွှေနှင့် မိမိတို့ အရောတဝင်နေထိုင်သည်ကို ယောကျ်ားတို့ဓမ္မတာအတိုင်း မနာလို မရှုစိမ့်နိုင်သဖြင့်သာ ဤကဲ့သို့ပြောခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ မိမိ၏အစ်မ မသန်းကြိုင်သေဆုံးသည်မှာ ဒေါက်တာသောင်းရွှေ၏ လက်ချက်ဖြင့် သေဆုံးခြင်းဖြစ်၍ မိမိကိုလည်း သေကြောင်းကြံလိမ့်မည်ဆိုခြင်းမှာ အရူးစကားမျှသာဖြစ်ကြောင်းဖြင့် စဉ်းစားမိလေ၏။

ကိုတင်မော ဆင်းသွားသော တတ်လှေကားသံကို

ကြားရပြီးနောက်၊ မကြာမီပင် တံမြက်စည်းလှည်းသောကုလားမကြီး ၂ ယောက် ရောက်လာ၏။ အသက် ၅၀ ခန့်ရှိ အကြီးကုလားမအား မသန်းနိုင်က . . .

"အမယ်ကြီး သိပ်နောက်ကျတာပဲ၊ ဒေါက်တာကို တိုင်လိုက်မယ်နော် . . . အလုပ်ကောင်းကောင်းလုပ်"

ဟု ကျီစား၍ပြောလိုက်ရာ . . .

"ပိုက်ဆံမရှိတဲ့လူ၊ ကိုယ့်ထမင်းကိုယ်ချက်စားနေရတယ်အစ်မရဲ့၊ မမတို့လို သုံးရာ၊ လေးရာ ရတာမဟုတ်ဘူး"

ဟု ကတ်ကတ်လန်အောင် ပြန်၍ပြောလိုက်၏။ ထိုအခါ အငယ်ကုလားမက မသန်းနိုင်အနီးသို့ ချဉ်းကပ်၍ . . .

"စိတ်မဆိုးပါနဲ့အစ်မ . . . သူက နည်းနည်းစိတ်မကောင်းဖြစ်နေလို့ပြောတာပါ၊ သူ့ယောကျ်ားဟောဒီတိုက်ပေါ်က လိမ့်ကျသေရှာတယ်၊ အဲဒီကတည်းက သူ့စိတ်ဟာ တစ်မျိုးဖြစ်နေပါတယ် အစ်မရယ်"

ထိုစကားကိုကြားလျှင် မသန်းနိုင်မှာ ယခင်က စကားလက်စကို မဆက်နိုင်တော့ဘဲ . . .

"ဘာပြောတယ် ကုလားမ"

"သူ့ယောကျ်ားဟာ ဟောဒီအထပ်က လိမ့်ကျပြီးသေရှာတယ် အစ်မ"

"ဘယ်တုန်းကလဲ"

"တစ်နှစ်လောက် ရှိပါပြီအစ်မ"

"ဘယ်ပြတင်းပေါက်ကလဲ"

"ဘုရားဆပ် စာရေးတဲ့ အခန်းက ဒီဘက် ပြတင်းပေါက်ပါ"

www.burmeseclassic.com

"သူက ဘာလုပ်နေလို့ ကျတာလဲ"

"သူက ဆေးသုတ်သမားပါ အစ်မ၊ ဝါးလှေကားပေါ်က ပက်လက်လန်ကျသွားတာပါပဲ၊ ဟိုကုလားမကြီး စိတ်မကောင်းလို့ပြောတာ စိတ်မဆိုးပါနဲ့နော် အစ်မ"

"အေးကွယ် စိတ်မဆိုးပါဘူး၊ အစ်မက အလကား ကျီစားပြီးပြောတာပါ"

ကုလားမများသည် အခန်းအတွင်း အပြင် အမှိုက်သရိုက်များကို လှဲကျင်း သုတ်သင်လျက်ရှိစဉ် ကုလားမပြောသည့် အဖြစ်အပျက်မှာ မိမိအစ်မ မသန်းကြိုင်သေဆုံးရပုံနှင့် ထပ်တူထပ်မျှရှိနေ၍ ဤမျှလောက် "တိုက်ဆိုင်"ခြင်းမှာ အလွန်ထူးဆန်းကြောင်းဖြင့် စဉ်းစားလျက်ရှိလေ၏။ တိုက်တစ်တိုက်၏ တစ်ထပ်တည်းမှ တစ်နှစ်အတွင်း လူ ၂ ယောက်ကျ၍သေဆုံးရသည်ဆိုခြင်းမှာ "တိုက်ဆိုင်"မှု ဖြစ်ကောင်းမှဖြစ်ပေမည်၊ မိမိကြောက်ရွံ့လျက်ရှိသော မှန်စီရွှေချခေါင်းကြီးအပြင် ကုလားမကြီးပြောသော စကားများကို ကြားရပြန်သောအခါ ကိုတင်အောင်၏ စကားကိုပင် ယုံချင်လာသလို ဖြစ်၍လာမိ၏။ သို့သော် အလုပ်မပြီးသေးသည့်အတွက် လက်နှိပ်စက်ကို ဆက်လက်ရိုက်လျက်ရှိလေသည်။

သို့ ရိုက်နှိပ်လျက်ရှိစဉ် အခြားအနှောင့်အယှက်တစ်ခုကို တွေ့ရပြန်၏။ ကြွက်ကလေးတစ်ကောင်သည် တကျွိကျွိမြည်ကာ မသန်းနိုင်စားပွဲရှေ့မှဖြတ်လျက် ဒေါက်တာသောင်းရွှေ၏ အလုပ်ခန်းထဲသို့ဝင်သွားသဖြင့် မသန်းနိုင်သည် ပေတံကို ကိုင်ကာနောက်မှထပ်ကြပ်လိုက်သွားလေ၏။ ကြွက်ကလေးသည် စာရေးစားပွဲအောက်မှလျှောက်ကာ နောက်ဘက်ရှိ

ဒေါက်တာသောင်းရွှေ၏ အလုံခန်းထဲသို့ သံတံခါးအောက် တစ်လက်မခန့် ဖွင့်နေသည့်အပေါက်မှ ဝင်သွားလေသည်။ ဒေါက်တာသောင်းရွှေ၏ အလုပ်စားပွဲနောက်၌ ၄ ဘက်အုတ်နံရံများကာထားသည့် အခန်းတစ်ခန်းရှိရာ တံခါးမှာ သံမဏိတံခါးဖြစ်၍ ကြေးဝါသော့ခလောက်ကြီးတစ်ခု ခတ်ထား၏။ ၎င်းမှာ ဒေါက်တာသောင်းရွှေ၏ အဖိုးတန်ပစ္စည်းများ၊ စာအုပ်များနှင့် စာရွက်စာတမ်းများထားရာ အလုံခန်းဖြစ်လေသည်။ သံတံခါးမှာ အောက်ကြမ်းပြင်နှင့် လက်မလေးပုံသုံးပုံခန့် ဟ၍နေရာ ကြွက်ကလေးမှာ ထိုအပေါက်ကလေးမှ ဝင်သွားခြင်းဖြစ်လေသည်။

ကြွက်တစ်ကောင်သည် အချိန်အနည်းငယ်အတွင်း၌ အဖိုးတန်စာအုပ်နှင့် စာရွက်စာတမ်းများကို ရစရာမရှိအောင် ဖျက်ဆီးပျက်နိုင်၏။ မသန်းနိုင်သည် ထိုအလုံခန်းအတွင်းသို့ သူကိုယ်တိုင် မဝင်ဘူးချေ။ သို့သော် အတွင်း၌ အလွန်ရှားပါး၍ အဖိုးထိုက်တန်သော ဆေးစာအုပ်များ၊ စာရွက်များ၊ ဖိုင်တွဲများရှိကြောင်းသိရ၏။ ထို့ပြင် မကြာသေးမီကမှ ရောက်လာသော ရှင်ဘို့မယ်အလောင်းထည့်သည့် မှန်စီရွှေချခေါင်းကြီးမှာလည်း ဤအခန်းအတွင်း၌ပင် ရှိနေ၏။ သော့ခလောက်ကြီးမှာ နံပါတ်အစီအစဉ်ဖြင့် လှည့်၍ဖွင့်ရသော သော့ခလောက်ဖြစ်၍ ယင်းလျှို့ဝှက်သော နံပါတ်စဉ်ကိုလည်း မိမိမသိချေ။ နံပါတ်စဉ်ကို ဒေါက်တာသောင်းရွှေတစ်ယောက်သာ သိလေသည်။ သို့သော် မိမိဆရာ ဒေါက်တာသောင်းရွှေမှာ နောက်တစ်နေ့နံနက်မှ ရောက်မည်ဖြစ်၍ ကြွက်ကလေးသည် အခန်းတွင်းရှိ အဖိုးတန်ပစ္စည်းများကို တစ်ညဉ့်လုံး ကိုက်ဖြတ်မေ

www.burmeseclassic.com

တော့မည်။

"အလုပ်က မပြီးနိုင်တဲ့အထဲမှာ ဒုက္ခအင်မတန်ပေးတဲ့ ကြွက်ပဲ"

ဟု ရေရွတ်လျက် မသန်းနိုင်သည် မည်ကဲ့သို့ ပြုလုပ်ရမည်ကို စဉ်းစားလျက်ရှိ၏။ မိမိ၏အစ်မ မသန်းကြိုင်မှာ ဒေါက်တာသောင်းရွှေထံတွင် အချိန်အတန်ကြာမျှ အလုပ်လုပ်ခဲ့ဖူး၍ သော့စလောက်ဖွင့်သောနံပါတ်ကို တစ်နေရာ၌ ရေးထားကောင်းရေးထားပေမည်ဟူ၍လည်း စဉ်းစားမိ၏။ မိမိလက်နှိပ်စက်ရိုက်သော စားပွဲမှာ မသန်းကြိုင်ရှိစဉ်က အလုပ်လုပ်သော စားပွဲပင်ဖြစ်၏။ သို့သော် . . . မိမိရောက်လာသည့်အခါ လက်နှိပ်ဓာတ်မီးတစ်လက်၊ အဘိဓာန်စာအုပ်တစ်အုပ်သာ ကျန်ရစ်တော့သဖြင့် အခြားပစ္စည်းများကိုကား ရှင်းလင်းထားပြီဖြစ်လေသည်။

အဘိဓာန်စာအုပ်ဟောင်းကြီး၌ ရှိကောင်းရှိမည်လော၊ စားပွဲအံဆွဲထောင့်၌ကား မကြိုင်၏ အဘိဓာန်ဟောင်းကြီးကို တွေ့ရ၏။ ယင်းစာအုပ်ကြီးမှာ မကြိုင်မရောက်မီ ယခင်အထက်က အလုပ်လုပ်ခဲ့ဖူးသော လက်ရေးတိုစာရေးများအသုံးပြုသည့် စာအုပ်ကြီးဖြစ်လေသည်။ စာအုပ်ကြီးတွင် အတွင်းဘက် ကတ်ထူမျက်နှာဖုံးနှင့် ရှေ့နောက်အလွတ်စာရွက် တစ်ရွက်စီပါသဖြင့် ယင်းလွတ်လပ်သောနေရာများတွင် လိပ်စာအချို့၊ တယ်လီဖုန်းနံပါတ်အချို့နှင့် အခြားလျှို့ဝှက်ရေးသားချက်အချို့ကို တွေ့ရ၏။ နောက်ဆုံးတွင် နောက်ကျောဘက်ကတ်ထူဖုံးထောင့်စွန်းတစ်ခု၌ အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် (Strong Room) "အလုံခန်း သော့ဖွင့်အမှတ်စဉ်" ဟု ခဲဖြင့်ရေးသား

ထားသည့် နံပါတ်စဉ်ကို မထင်မရှားတွေ့ရလေသည်။

မသန်းနိုင်သည် စက္ကူတစ်ရွက်ပေါ်၌ နံပါတ်စဉ်ကို ကူးယူခဲ့ပြီးလျှင် အလုံခန်းရှိရာသို့ လာခဲ့၏။ ထို့နောက် နံပါတ်ကို အစီအစဉ်အတိုင်း လှည့်၍ အညွှန်းအတိုင်းရှေ့တိုးနောက်ဆုတ်ပြုလုပ်လေရာ နောက်ဆုံးနံပါတ်သို့ရောက်သောအခါ ယင်းနံပါတ်ကိုတစ်ပတ်လှည့်၍ ရှေ့သို့နှစ်ချက်တိုးပြီးလျှင် နောက်သို့တစ်ချက်ပြန်၍ ဆုတ်လိုက်သည်တွင်သော့စလောက်ကြီး ပွင့်သွားလေသည်။ ထိုအခါ မသန်းနိုင်သည် သံတံခါးကြီးကို တဖြည်းဖြည်းတွန်း၍ဖွင့်လိုက်လေ၏။ ဓနုကူးနံ့များကား နှာခေါင်းထဲသို့ တိုးဝင်လာ၍ ၎င်းမှာ ရှင်ဘုံ့မယ်ခေါင်းကြီးမှ ထွက်ပေါ်လာဟန် လက္ခဏာရှိလေသည်။

မသန်းနိုင်မြင်ရသောအရာများမှာ နောက်ဘက်တွင် သံနန်းဖြင့် ဆက်၍ထားသော လူအရိုးစုတစ်ခု၊ မှန်သေတ္တာဖြင့် ဆေးရည်များစိမ်ထားသော မြွေတစ်ကောင်၏ ဦးခေါင်းပိုင်း၊ အခြားမှန်သေတ္တာတစ်လုံး၌ အခြောက်လှန်းထားသော မျောက်ကလေးတစ်ကောင်၊ နံဘေးတွင် ဆေးစာအုပ်ကြီးများနှင့် မှိုင်တွဲများရှိ၏။ နီကြန့်ကြန့်အရောင်ရှိသော သစ်သားပေါ်တွင် မှန်စီရွှေချသစ်စေးသရိုးကိုင်ထားသည့် ခေါင်းကြီးမှာ အဖုံးကိုဖွင့်ထားလျက် လက်ယာဘက်နံရံ၌ထောင်ထားသည်ကို တွေ့ရ၏။ ထူးဆန်းသည်မှာ ခေါင်းကြီး၌ အောက်က ဘီးလေးဘီးတပ်ထား၏။ ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းသော အရာများကို တွေ့မြင်ရသဖြင့် မသန်းနိုင်သည် ကြွက်ကလေးကိုပင်မေ့လျော့နေမိတော့၏။ အတွင်းဘက်၌ အခြားခေါင်းတစ်ခုလည်း ရှိသေးရာ ခေါင်းမှာ အလွတ်မဟုတ်ဘဲ လေးလံစွာရှိနေသဖြင့်

www.burmeseclassic.com

အတွင်း၌ အလောင်းကောင်တစ်ခု ရှိပေလိမ့်မည်၊ လူ၏ အလောင်းမှတစ်ပါး အခြားပစ္စည်းမဖြစ်နိုင်ချေ။

မသန်းနိုင်သည် အလန့်တကြားဟစ်အော်လိုက်၏။ သို့ရာတွင် အသံမထွက်ဘဲ လည်ချောင်း၌သာ တစ်ဆို့လျက်ရှိလေသည်။ ကိုတင်စောပြောသည့်အတိုင်းမိမိဆရာဒေါက်တာ သောင်းရွှေသည် စိတ်မနှံ့သူတစ်ယောက် ဖြစ်ပေလိမ့်မည်၊ အလုံခန်းအတွင်း၌ တွေ့ရသောအရာများကား လူသတ်မှုနှင့် ပတ်သက်သော ပစ္စည်းများဖြစ်သဖြင့် ကိုတင်စော သတိပေး စကားများကို ယုံကြည်၍လာတော့၏။

မသန်းနိုင်သည် ကြက်သေသေလျက်ရှိရာမှ ရုတ်တရက်သတိရကာ အခန်းထဲမှ အမြန်ဆုံးထွက်ပြေးလိုစိတ်များ ပေါ်လာ၏။ အချိန်ကား လျင်မြန်စွာပြေးလွှားလျက်ရှိ၏။ အလုံခန်း၏ ထောင့်စွန်းတစ်ဘက်၌ကား အပေါ်သို့တက်သော လှေကားကလေးတစ်ခုရှိ၍ ထိုလှေကားထိပ်တွင် အမိုးပေါ်သို့ တက်နိုင်သည့် မလွှယ်တံခါးကလေးတစ်ခုကို တွေ့မြင်ရလေ သည်။ တိုက်ခေါင်မိုးပေါ်မှနေ၍ အခန်းတွင်းသို့ လျှို့ဝှက်စွာ ဆင်းနိုင်ကြောင်း ကောင်းစွာထင်ရှားလေသည်။ မသန်းနိုင် သည် ဆက်လက်၍ မတွေးဝံ့တော့ပဲ ဓာတ်မီးခလုတ်ကိုပိတ် လိုက်၏။ ထို့နောက် အခန်းတံခါးကြီးကို ဆွဲယူလိုက်ပြီးလျှင် အပြင်မှ အကွရာသော့ခလောက်ကိုချိတ်ကာ အပိတ်အကွရာ များကို စီစဉ်၍ လှည့်ခတ်လိုက်၏။

သူ၏မျက်စိထဲတွင် ယခင်က ဖြစ်ခဲ့ဖူးသည့် အဖြစ် အပျက်များနှင့်ပတ်သက်၍ အသိဉာဏ်များ၊ အတွေးအခေါ်များ ဝင်ရောက်လာ၏။ မိမိအစ်မ လိမ့်ကျစဉ်က အခန်းထဲ၌တစ်

ယောက်တည်းရှိပါသည်ဟုဆိုခြင်းမှာ ဟုတ်မှဟုတ်ပေမည်၊ ဆရာဝန်ဒေါက်တာ သောင်းရွှေသည် အမိုးမှနေ၍ လျှို့ဝှက် သောတံခါးမှ အခန်းတွင်းသို့ ဆင်းလာနိုင်သည်မဟုတ်ပါ လော၊ ဓာတ်လှေကားမောင်းသူ အစ္စရူလာက မည်သူတစ်ဦး တစ်ယောက်မျှ ထိုအချိန်က တက်မလာပါဟု ရဲရုံထောက်အဖွဲ့ သို့ အစစ်ခံခြင်းမှာ မှန်သည်ပင်ဆိုစေကာမူ တစ်စုံတစ်ယောက် သည် တိုက်ခေါင်မိုးပေါ်သို့ အခြားနည်းလမ်းဖြင့် တက်နိုင် သည်မဟုတ်ပါလော၊ ထို့ပြင် လွန်ခဲ့သော တစ်နှစ်ခန့်က ဒေါက်တာသောင်းရွှေ၏အတွင်းခန်း ပြတင်းပေါက်တွင် တိုက် အပြင်မှ လှေကားဖြင့် ဆေးသုတ်နေသော ကုလားတစ်ယောက် လိမ့်ကျသေဆုံးသွားသည်ဆိုခြင်းမှာလည်း ထိုကုလားသည် အခန်းထဲ၌ အလွန်ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းသော အခြင်းအရာ တစ်ခုကို မမျှော်လင့်ဘဲ ရုတ်တရက်တွေ့မြင်လိုက်ရသဖြင့် လန့်ဖျပ်ကျသွားခြင်း မဖြစ်နိုင်သလော၊ ဒေါက်တာသောင်းရွှေ သည် မည်သို့သော ဉာဏ်နီဉာဏ်နက်ဖြင့် ဤလျှို့ဝှက်သော ကောင်းကင်တံခါးပေါက်ကို ထားရှိလေသနည်း၊ နဖူးမှချွေးများ ပြန်ကာ လက်များများမှာလည်း ရေခဲစိမ်ထားသကဲ့သို့ အေး စက်လျက်ရှိလေ၏။

"မဖြစ်ဘူး . . . မဖြစ်ဘူး . . . ငါမြန်မြန်ပြေးမှ . . ."

ဟု စိတ်ထဲက ရေရွတ်မိ၏။ ကိုတင်စော သတိပေး စကားများကိုကြားယောင်ကာ ကိုတင်စောအား တွေး၍ကျေး ဇူးတင်မိ၏။ သို့နှင့် မိမိစားပွဲရှိရာသို့ ခပ်သုတ်သုတ်လျှောက် လာခဲ့ပြီးလျှင် လက်နှိပ်စက်ကို အဖုံးဖုံးလိုက်၏။ စာရွက်များကို အံဆွဲအတွင်းသို့ထည့်လိုက်၏။ မှန်ပြတင်းပေါက်များကို လျှင်

www.burmeseclassic.com

မြန်စွာပိတ်လေ၏။

"ဒီအကြောင်းတွေ ကိုတင်စော သွားပြောမှပဲ" ဟုစိတ်ထဲက အောက်မေ့ကာ အခန်းထဲမှ အမြန်ဆုံးထွက်ရန်ပြင်ဆင်လျက်ရှိလေ၏။ သွက်လက်သော မိမိ၏လက်များကိုပင် အားမရနိုင်ဘဲ နှေးလွန်းသည်ဟု ထင်မိ၏။ အံဆွဲကိုသော့ခတ်ပြီးလျှင် သော့တွဲကလေးကို ပလပ်စတစ် လက်ဆွဲအိတ်ကလေးထဲသို့ထည့်လိုက်၏။ ကုလားထိုင်နောက်ကျောတွင် ချိတ်၍ထားသော အဝါနုရောင် သားမွေးလက်ရှည်အင်္ကျီကို ကပျာကယာဝတ်ခါ အနီးတွင်ထောင်၍ထားသော ထီးကလေးကိုဆွဲယူလိုက်၏။ ထို့နောက် အခန်းကျယ်ကြီးကိုဖြတ်ခါ တံခါးပေါက်ဆီသို့ လျှင်မြန်စွာလာခဲ့၏။ သို့သော် . . . တံခါးပေါက်သို့ မရောက်မီ "ကျွိုင်း" ခနဲ ဓာတ်လှေကားရပ်သောအသံကို ကြားရသဖြင့် ခြေလှမ်းများ တန့်၍သွားလေသည်။

ထိုခဏ၌ ယောကျာ်းတစ်ယောက်၏ အရိပ်သည် လှေကားထိပ်တွင် ထွန်း၍ထားသော ဓာတ်မီးရောင်ကြောင့် အခန်း၏ မှန်တံခါးပေါ်သို့ ကျရောက်လာလျက် ထိုအချိန်၌ပင် မှန်တံခါးကို တွန်း၍ဝင်လာသော ဒေါက်တာသောင်းရွှေနှင့် ပက်ပင်းတိုးမိလေ၏။

"အဆင်သင့်ပဲ မသန်းနိုင်ရေ . . . မိမှမိပါ့မလားလို့ဗျာ၊ အုပ်မိအောင် အပြေးလာခဲ့ရတယ်၊ သိပ်အရေးကြီးတဲ့ စာတစ်စောင် ရိုက်ရမယ်ကွဲ့."

ထီးနှင့်လက်ဆွဲအိတ်ကလေး ကိုင်ထားသည်ကိုလှမ်း၍ကြည့်ခါ၊ ဒေါက်တာသောင်းရွှေက ဆက်လက်၍ . . .

"ဘယ်နယ့်လဲ ပြန်တော့မလို့လား၊ မိုးလည်းဖွဲနေပါ

သေးတယ်လေ၊ နေပါဦး၊ ပြီးတော့ ဆရာလိုက်ပို့မှာပေါ့"

"ဟုတ်ကဲ့"

မသန်းနိုင်မှာ "ဟုတ်ကဲ့" ဟု အလိုက်သင့်ပြန်ပြောလိုက်ရသော်လည်း ရင်ထဲတွင် ဒိတ်ခနဲဖြစ်ကာ လက်ကလေးများ တဆတ်ဆတ်တုန်လှုပ်လျက်ရှိ၏။ သို့သော် ဟန်ဆောင်၍ပြုံးလိုက်ရလေသည်။

"ဆရာ နက်ဖြန်မှ ပြန်ရောက်မယ်ဆိုလို့"

"ဒီကနေ့ လေယာဉ်ပျံတစ်စင်းကြုံတာနဲ့ လိုက်လာတာ၊ ပြီးတော့ စာတစ်စောင်ရေးဖို့က အရေးကြီးနေလို့ . . ."

"ကိုင်းလေ . . . ထိုင်ပါဦး၊ ဒီစာကိုဆရာပြောတဲ့အတိုင်းလက်ရေးတိုနဲ့ လိုက်ရေး၊ နောက် ရိုက်ပြီးရင်ဟော်တယ်တစ်ခုခုသွားပြီး ညစာစားကြတာပေါ့၊ ဆရာလည်း မစားရသေးပါဘူး၊ စထရင်းသွားစားမယ်၊ ကြိုက်ရဲ့ မဟုတ်လား"

"ဟုတ်ကဲ့"

မသန်းနိုင်သည် အားယူ၍ ပြုံးလိုက်ရ၏။ စားပွဲသို့ ပြန်၍သွားပြီးလျှင် တုန်ရီသောလက်များဖြင့် လက်နှိပ်စက်အဖုံးကိုဖွင့်ကာ အလုပ်လုပ်ရန်ပြင်ဆင်ရပြန်လေ၏။ ဟော်တယ်တွင် ညစာစားသောအခါမှ အလစ်တွင်တစ်ယောက်တည်းလစ်ထွက်သွားရန် လွယ်ကူကြောင်းစဉ်းစားမိ၏။ ထို့ပြင် လွတ်မြောက်ရန် အခြားနည်းလမ်းများလည်း များစွာရှိသဖြင့် ထိုအခါမှအတော်ပင်စိတ်အေး၍သွားတော့၏။ ဒေါက်တာသောင်းရွှေကား မိုးကာအင်္ကျီကြီးကိုချွတ်လိုက်ပြီးလျှင် အင်္ကျီချိတ်တစ်ခုတွင် ချိတ်ထားလိုက်ပြီးနောက်၊ အလုပ်စားပွဲ၌ထိုင်ကာ သူ၏လက်ဆွဲအိတ်ထဲမှ စာရွက်များကို ရှင်းလင်းလျက်ရှိရာ သူ၏

www.burmeseclassic.com

အမှုအရာမှာ ခါတိုင်းကဲ့သို့ပင် ဖြတ်လတ်သွက်လတ်လျက်ရှိလေသည်။

"ကိုင်း . . . မသန်းနိုင် ဒီစားပွဲလာလေ၊ ဆရာပြောဖို့အသင့်ပဲ"

"ဟုတ်ကဲ့ဆရာ၊ လာပါပြီ"

မသန်းနိုင်သည် ခဲတံချွန်ချွန်တစ်ချောင်းနှင့် လက်ရေးတိုရေးသော စာအုပ်ကိုဆွဲယူပြီးလျှင် ဒေါက်တာသောင်းရွှေ၏ စားပွဲရှေ့သို့ သွားလေ၏။

လက်ရေးတိုဖြင့် လိုက်ရေးရသောစာများမှာ စာရှည်ကြီး ၇ ခေါင်ဖြစ်၍ နောက်ဆုံးပြီးသောအခါ မသန်းနိုင်သည် နေရာမှထမည်ပြုလေ၏။ သို့သော် ဒေါက်တာသောင်းရွှေက ထိုင်ရန် ညွှန်ပြလျက် . . .

"ထိုင်ပါဦး မသန်းနိုင်၊ ဒါထက် မသန်းနိုင် ကြည့်ရတာ မျက်နှာခပ်ညှိုးညှိုးဖြစ်နေတယ်၊ နေမကောင်းဘူးလား"

"ဟုတ်ကဲ့၊ နည်းနည်းနေမကောင်းဘူးဆရာ၊ အခုညနေ အအေးပတ်ချင်သလိုဖြစ်လာတယ်"

"မိုးကလည်း တဖြောက်ဖြောက်နဲ့ ခုထက်ထိမတိတ်သေးဘူး၊ နည်းနည်းလည်း အေးလာတယ်၊ အနွေးထည်အပေါ်က ထပ်ဝတ်ထားမှပေါ့၊ ဘယ့်နှယ်ဗျာ ဟော်တယ်မှာပျော်ပျော်ပါးပါး ညစာသွားစားမယ်လုပ်ခါမှ အခုလိုဖြစ်ရတယ်၊ ပြောရင်းဆိုရင်း မိုးက သည်းတောင်လာပြန်ပါပြီ၊ အပြင်ထွက်စားလို့တော့မဖြစ်ဘူး၊ ဒီမှာစားမယ်"

တယ်လီဖုန်းကိုကောက်၍ကိုင်ကာ နံပါတ်တစ်ခုကို လှည့်လိုက်ပြီးနောက် . . .

"စထရင်း ဟော်တယ်"

"ဟုတ်ပါတယ်၊ လူနှစ်ယောက်အတွက် ညစာဒီကို လာပို့စေချင်တယ်၊ ငါးထပ်ပေမယ့် ကိစ္စမရှိပါဘူး၊ ဓာတ်လှေကားစောင့်တဲ့လူကို ပေးလိုက်ရင် ပြီးတာပါပဲ၊ နာရီဝက်အတွင်း ဟုတ်လား . . . ကိစ္စမရှိပါဘူး စောင့်နိုင်ပါတယ်"

ဒေါက်တာသောင်းရွှေသည် လမ်းနံပါတ်၊ တိုက်နံပါတ်၊ အခန်းနံပါတ်တို့ကို ပေးလိုက်လေ၏။

"ညစာကလေး ပူပူနွေးနွေးစားပြီးရင် . . . နေကောင်းသွားပါလိမ့်မယ် မသန်းနိုင်၊ အဲဒီတော့မှ ဖျတ်ဖျတ်လတ်လတ်ဖြစ်လာပြီး အလုပ်လုပ်ချင်တဲ့စိတ်ပေါ်လာမှာ"

"ရှိပေမယ့် . . ."

(စကားမဆက်မီ ဒေါက်တာသောင်းရွှေက ကြားဖြတ်၍) "ဆရာအခန်းထဲက ဆိုဖာပေါ် ခဏလှဲနေပါလား၊ အစာရောက်လာမှာပဲ၊ ဆရာစောင့်ပြီး ယူပါ့မယ်၊ အစ္စဒူလာကို အောက်ထပ်မှာ စောင့်ပြီးယူလာဖို့ မှာထားရင် ပြီးတာပဲ"

မသန်းနိုင်သည် ဆရာ၏စကားကို မလွန်သာသဖြင့် နှစ်ယောက်ထိုင်ဆိုဖာပေါ်တွင် ခပ်လှဲလှဲနေလိုက်ရ၏။ သို့သော် စိတ်ထဲ၌ကား ဤအခန်းတွင်းမှ မည်ကဲ့သို့ လွတ်မြောက်ရမည်ကိုသာ အဆက်မပြတ် စိတ်ကူး၍နေမိတော့၏။ ကိုတင်မောပြောသည့်အတိုင်း ဒေါက်တာသောင်းရွှေ စိတ်မနှံ့ဟုဆိုခြင်းမှာ မှန်လေပြီဟုလည်း စိတ်ကူးမိ၏။ ယခုအချိန်၌မူ ဒေါက်တာသောင်းရွှေသည် မိမိအား အခန်းပြင်သို့ ထွက်ရန်ပင်အခွင့်အရေး မပေးတော့ချေ။ အနည်းဆုံး အခန်းပြင်သို့ရောက်နိုင်က အစ္စဒူလာလက်ထဲသို့သော်လည်းကောင်း၊ ဟိုတယ်မှ ညစာ

www.burmeseclassic.com

လာ၍ပို့သော ဘွိုင်ကုလားလက်သို့သော်လည်းကောင်း စာက လေးတစ်ရွက်ပေးလိုက်နိုင်၏ ။ လူသူလေးပါးကြားအောင် ဟစ် အော်မည်ဆိုကလည်း ဟစ်အော်နိုင်၏ ။ ယင်းတို့ကိုပင် ဒေါက် တာသောင်းရွှေသည် ကြိုတင်စိတ်ကူးထားမိဟန်တူ၏ ။ မသန်း နိုင်သည် အမျိုးမျိုး စိတ်ကူးထုတ်လျက်ရှိ၏ ။ လောလောဆယ် အားဖြင့်မူ သူနှင့်လိုက်လျောကာ ဟန်ဆောင်၍နေခြင်းသည် သာ အကောင်းဆုံးဖြစ်ကြောင်းတွေးမိ၏ ။ ကပ်လျက်ရှိသော အခန်းများနှင့် အောက်ထပ်မှာ လူနေသောအခန်းများမဟုတ် ဘဲ ရုံးခန်းများသာဖြစ်သဖြင့်ပိတ်ထားလေပြီ၊ အပြင်သို့အဆက် အသွယ်ရမည်ဆိုက မိမိအား အထူးဂရုစိုက်လျက်ရှိသော ဝတ် လုံကိုတင်စောထံ အမြန်ဆုံးအကြောင်းကြားရန် ဖြစ်၏ ။ တယ် လီဖုန်းဖြင့် အကြောင်းကြားနိုင်၏ ။ ပြတင်းပေါက်မှလည်း အချက်ပြနိုင်၏ ။ ထိုအချက်နှစ်ချက်သာ မိမိအတွက် လွတ် မြောက်ရန်သာရှိတော့၏ ။

မိမိလှုပ်ရှားလိုက်တိုင်း အမူအရာပြောင်းလိုက်တိုင်း ဒေါက်တာသောင်းရွှေသည် အကဲခတ် ကြည့်ရှုနေကြောင်း မသန်းနိုင်သတိပြုမိ၏ ။ သူဘာကို အလိုရှိလေသနည်း၊ မိမိ အား မည်ကဲ့သို့ပြုလုပ်လေမည်နည်း၊ မသန်းနိုင်သည် အခန်း တစ်ခုလုံးကို မျက်လုံးဖြင့်လှည့်ပတ်ကြည့်ရှုမိ၏ ။ ဒေါက်တာ သောင်းရွှေကားသိနှင့်လေပြီ၊ သူလည်း အခန်းတစ်ခုလုံးကို လှည့်ပတ်ကြည့်ရှု၏ ။ အခန်းထဲတွင် မသန်းနိုင်၏ခြေရာများ သည် အလုံခန်းတံခါးဝမှ မိမိအလုပ်စားပွဲအထိ ရှိနေသည်ကို မြင်ရ၏ ။ မှန်စီရွှေချခေါင်းကြီးမှာ အတွင်း၌ ဖွဲပြာများထည့်၍ ထားသဖြင့် ယင်းအနီးပတ်ဝန်းကျင်၌ ကျနေသော ဖွဲပြာများ

ကို မသန်းနိုင်သည် သူ၏နိုထိုင်းနေသောဖိနပ်ဖြင့် အမှတ်မဲ့ နင်းမိခဲ့၏ ။ အလုံခန်းထဲမှထွက်ခဲ့ပြီးနောက် မိမိစားပွဲရှိရာသို့ လာခဲ့သောအခါ ထိုဖွဲပြာများကပ်လျက်ရှိသော မသန်းနိုင်ဖိနပ် မှ ခြေရာများသည် အရောင်တင်ထားသော ကြမ်းပြင်တွင် အ တိုင်းသားထင်၍နေတော့၏ ။ မသန်းနိုင်သည် ဆိုဖာပေါ်တွင် လှဲနေသော အခါမှ ထိုခြေရာများကို မြင်ရသဖြင့် အမှတ်မဲ့မြင် ရလေရာ ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်စွာ ကြည့်နေမိ၏ ။ ဒေါက်တာ သောင်းရွှေသည်လည်း မသန်းနိုင်၏ မျက်လုံးများကို လိုက်၍ ကြည့်ကာ . . . ထိုအခြင်းအရာများကို ရိပ်မိသွားပြီဖြစ်ကြောင်း မသန်းနိုင်သတိပြုလိုက်မိ၏ ။

အိပ်မက်ထဲတွင် မိမိနောက်မှ ကြောက်မက်ဖွယ် ကောင်းသော သတ္တဝါကြီးတစ်ကောင်က လိုက်သဖြင့် ထွက် ပြေးရသောအခါ ခြေလှမ်းနေး၍ မပြေးနိုင်သကဲ့သို့ မသန်းနိုင် သည်လည်း ဒေါက်တာသောင်းရွှေ၏ လက်ထဲမှ ရုန်းထွက် လွတ်မြောက်ခြင်းငှာ မတတ်နိုင်သကဲ့သို့ မိမိစိတ်သွားသည့်အ တိုင်း ကိုယ်က မပါဘဲ ရှိနေ၏ ။ အချိန်များကား တဖြည်းဖြည်း ကုန်၍လာခဲ့ချေပြီ။

"မဖြစ်ဘူး . . . မဖြစ်ဘူး၊ ငါတစ်ခုခုလုပ်မှ၊ လုပ်ဆို အခုလုပ်မှ" ဟု စိတ်ကိုတင်းလိုက်၏ ။ တယ်လီဖုန်းမှာ မိမိနှင့် လက်တစ်ကမ်းမျှသာ ဝေးသဖြင့် မသန်းနိုင်သည် တယ်လီဖုန်း လက်ကိုင်ကို လှမ်း၍ဆွဲမည်ပြုလိုက်၏ ။ သို့ရာတွင် ဒေါက်တာ သောင်းရွှေက . . .

"အို . . . မဟုတ်တာ မသန်းနိုင်ကလဲ၊ နေမကောင်း တုန်း ငြိမ်ငြိမ်ကလေး အနားယူနေစမ်းပါ"

BURMESE CLASSIC .com

www.burmeseclassic.com

ဟုပြောပြီးလျှင် တယ်လီဖုန်းကို သူ့ဘက်သို့တစ်ပေခန့်ဆွဲယူထားလိုက်လေသည်။ မရှေးမနှောင်းပင် အပြင်မှတံခါးခေါက်သံကြားရ၍ အငွေ့ရလာသည် ဟော်တယ်မှ ညစာများလာပို့ပြီဖြစ်ကြောင်း ပြောကြားလာ၏။

မသန်းနိုင်သည် အပြင်ပန်းတွင် မျက်နှာမပျက်မကြောက်ဟန်ဆောင်နေရသော်လည်း စိတ်ထဲကမူ လမ်းပေါ်သို့ အရောက်ဆင်းပြေးလိုသောဆန္ဒရှိ၏။ အချိန်ဆွဲ၍ လူတစ်ယောက်အား လှည့်ဖြားနေရသည်မှာ မသက်သာလှချေ။ မိမိလှည့်ဖြားနေရသည်မှာလည်း လူကောင်းတစ်ယောက်မဟုတ်ဘဲ စိတ်မနှံ့သူတစ်ယောက်ဖြစ်၏။

ဓာတ်လှေကား ပြန်ဆင်းသွားသံ ကြားလိုက်ရပြီးနောက်၊ ဒေါက်တာသောင်းရွှေသည် တံခါးကိုပြန်၍ပိတ်လိုက်ပြီးလျှင် ဟိုတယ်မှ ညစာလက်ဆွဲခြင်းကလေးကိုကိုင်၍ ဝင်လာ၏။

"ကိုင်း . . . မသန်းနိုင်ရေ၊ ညစာတော့ရောက်ပြီ၊ ဘယ်မှာစားကြမလဲ၊ မသန်းနိုင်စားပွဲမှာ စားချင်စားလေ"

မသန်းနိုင်သည် နေရာမှ လျင်မြန်စွာထလိုက်၏။ မိမိမစားချင်သော်လည်း စားဟန်ဆောင်ခြင်းသည် အနည်းနှင့်အများ သောအန္တရာယ်နှင့်ဝေးကွာစေရန် အကြောင်းရှိသည်ဟုစဉ်းစားမိ၏။ သို့ စားသောက်နေသည့်အချိန်အတွင်း အကြံဉာဏ်ထုတ်နိုင်ရန် အကြောင်းရှိလေသည်။

သို့နှင့် မသန်းနိုင်သည် မိမိအံဆွဲထဲတွင် ခေါက်သိမ်းထားသော လက်ဖက်ရည်သောက်သည့်အခါ အသုံးပြုသည့်စားပွဲခင်းအဖြူတစ်ထည်ကို ဖြန့်ခင်းလိုက်၏။ ထို့နောက် တစ်

ဘက်တစ်ချက်တွင် ပန်းကန်ပြားတစ်ချပ်စီချ၍ ဟင်းပန်းကန်များနှင့် ဇွန်းခရင်းများကို ပြင်ဆင်လေ၏။ ပေါင်မုန့်ထောပတ်အလူးကြော်၊ ကက်တလက်များကို နေသားတကျထား၍ အငွေ့တထောင်းထောင်းထွက်နေသော စွပ်ပြုတ်ကို ရှေးဦးစွာထည့်လေသည်။ ကော်ဖီကရားကိုနံဘေးသို့ဖယ်ထားပြီးနောက်ကြက်သွန်နှင့် အချဉ်ပုံးရည်တစ်ခွက်ကို အလယ်၌ချထား၏။ သူ၏ပြင်ဆင်ပုံမှာ ဖျတ်လတ်သွက်လက်လှသဖြင့် ဒေါက်တာသောင်းရွှေပင် ငေးမောကြည့်ရှုလျက်ရှိလေသည်။

ဒေါက်တာသောင်းရွှေသည် ကုလားထိုင်နှစ်လုံးဆွဲယူလာကာ စားပွဲတွင် နေသားတကျ ထားလိုက်ပြီးနောက် မြတင်းပေါက်မှ လှမ်းကြည့်၏။ အပြင်၌ကား အတန်ငယ်မိုးစဲသွားပြီဖြစ်သော်လည်း ငွေရောင်မိုးဖွဲကလေးများသည် တဖွဲဖွဲကျလျက်ပင်ရှိသေး၏။

"ခန်းဆီးကိုချလိုက်မနော် . . . မသန်းနိုင်"

သူသည် ခန်းဆီးကို သတိကြီးစွာဖြင့် ဖြည်းညှင်းစွာဆွဲချပြီးနောက် မသန်းနိုင်နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်ကုလားထိုင်တွင်ထိုင်လိုက်၏။

ဒေါက်တာသောင်းရွှေမှာ အပြောကောင်းသူ၊ စကားတတ်သူတစ်ယောက် ဖြစ်သည့်အတိုင်း သူပြောဆိုနေသောစကားများမှာ စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းလှ၏။ မသန်းနိုင်ကလည်း စိတ်ထဲက ကြောက်ရွံ့လျက်နှင့်ပင် ဟန်ဆောင်ကာ သူ၏စကားများကို အလိုက်သင့် ပြန်ပြောလျက်ရှိ၏။ သူ မှာသိ[illegible]တွင်ရှိစဉ်က ပြဇာတ်တစ်ခုကိုကြည့်ခဲ့ရကြောင်း၊ အားကစားဆုပေးပွဲတစ်ခုသို့ မိတ်ဆွေတစ်ယောက်က ဖိတ်သဖြင့် သွား

www.burmeseclassic.com

ရောက်ကြည့်ရှုခဲ့ရကြောင်း၊ ဘုန်းကြီးပျံတစ်ခုသို့လည်း ရောက်ခဲ့၍ အလောင်းတော်ကို မှန်စီရွှေချခေါင်းဖြင့် "စင်ရှင်" ပေါ်မှ "လောင်တိုက်" သို့ စက်ကြိုးဖြင့် ဆွဲယူသည်ကိုကြည့်ရကြောင်း၊ ထိုသို့ အလောင်းတော်ကို ပင့်ဆောင်လျက်ရှိစဉ် ဆိုင်းဝိုင်းကြီးကလည်း ကြိုးဘွဲ့အမျိုးမျိုးဖြင့် သာယာငြိမ့်ညောင်းစွာ တီးလျက်ရှိရာ လွန်စွာပင် ကြည်နူးဘွယ်ကောင်းကြောင်း စသည်ဖြင့် စကားကို မောင်လောက်အောင် ပြောလျက်ရှိလေ၏။ မသန်းနိုင်ကလည်း သူပြောသော စကားများကိုလိုက်၍ ဝမ်းမြောက်ခြင်း၊ ဝမ်းနည်းခြင်း၊ အံ့သြခြင်း စသည့်အမူအရာအမျိုးမျိုးကိုပြလျက်ရှိ၏။

ရွှေ ။ "ဪ . . . ဒါထက် ဘုန်းကြီးပျံမှာ မှန်စီရွှေချခေါင်းကြီးမြင်ခဲ့ရတော့ ဆရာဝယ်လာတဲ့ ရှင်အို့မယ်ခေါင်းကြီးသွားပြီး သတိရမိသေးတယ် မသန်းနိုင်ရေ"

နိုင် ။ "ဟုတ်ကဲ့"

ရွှေ ။ "နို့ပေမယ့် . . . ဟိုက ကျွန်းသားခေါင်း၊ ဆရာတို့ပစ္စည်းက စန္ဒကူးအစစ် အင်မတန်ဈေးတယ်၊ အနားကပ်လိုက်ရင် ကြိုင်နေတာပဲ"

"စန္ဒကူးဆိုတော့ ဈေးမှာပေါ့"

"ပြီးတော့လည်း ကျုပ်တို့ပစ္စည်းက အဖိုးတန်ရာဇဝင်ပစ္စည်း မသန်းနိုင်ရဲ၊ အဖိုးတန်မိန်းမတစ်ယောက် အတွက် သက်သက်လုပ်ရတဲ့ ပစ္စည်းပေါ့"

"ဟုတ်ကဲ့"

"မဘို့မယ်ဟာ . . . အင်မတန်ချောတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်"

"ဟုတ်ကဲ့"

"အခုခေတ်မျက်စိနဲ့ကြည့်ရရင် မသန်းနိုင်တို့ ရုပ်မျိုးပေါ့"

"အို . . . ဆရာကလည်း မသန်းနိုင် မလှပါဘူး"

"လှတာပေါ့ဗျာ၊ ရှင်အို့မယ်ထက် သာရင်သာမယ် မလျော့ဘူး"

"ဆရာကလဲ"

"ပြီးတော့ အရပ်က ၅ ပေ ၄ လက်မလောက်ရှိတယ်၊ သေးသေးသွယ်သွယ် မသန်းနိုင်တို့အရပ်အမောင်း၊ မသန်းနိုင်တို့ ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက်မျိုးပဲ"

"ဟာ"

ဒေါက်တာသောင်းရွှေသည် စီးကရက်တစ်လိပ်ကို မီးညှိလိုက်ပြီးနောက် မီးခိုးများ မှုတ်ထုတ်လိုက်၏။

"ကိုင်းလေ . . . မသန်းနိုင် အလုပ်လုပ်စရာတွေရှိသေးတယ်၊ ကိုယ်က စကားကောင်းနေလို့ မဖြစ်သေးဘူး"

ဒေါက်တာသောင်းရွှေသည် သူ၏ အလုပ်စားပွဲသို့ ပြန်သွားသဖြင့် အတော်စိတ်သက်သာရာ ရသွား၏။ သို့သော် "ခေါင်းအကြောင်းကို စီကာပတ်ကုန်းပြောနေသည့်ပြင် ထိုခေါင်းထဲသို့ ထည့်သွင်းခဲ့သော အလောင်းရှင် မဘို့မယ်မှာ မိမိနှင့် အရပ်အမောင်း ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက်မှစ၍ တူညီလောက်သည်ဟု ပြောခြင်းမှာ မည်ကဲ့သို့ အဓိပ္ပါယ်ရှိလေသနည်း၊ မသန်းနိုင်သည် ဖျန်းခနဲ ကြက်သီးထမိ၏။

စားပွဲပေါ်ရှိ ပန်းကန်ခွက်ယောက်များကို လျင်မြန်စွာ သိမ်းဆည်းလိုက်ပြီးနောက် မသန်းနိုင်သည် စာအုပ်ထဲမှ လက်

www.burmeseclassic.com

ရေးတို့များကို လက်နှိပ်စက်ဖြင့် ရိုက်ကူးလျက်ရှိလေ၏။ ပထမ တစ်စောင်ပြီးသွားပြီးနောက် ဒုတိယစာကို စတော့၏။

အတွင်းခန်း အလုပ်စားပွဲဘက်သို့ ကြည့်လိုက်ရာ ဒေါက်တာသောင်းရွှေသည် မိမိအား စိုက်ကြည့်နေကြောင်း အခန်းပေါက်တံခါးကို ဖွင့်ထားသဖြင့် ကောင်းစွာမြင်ရ၏။ သူ၏ အပြုအမူများကား ထူးဆန်းလှတော့၏။

ဒုတိယစာ ပြီးသွားသောအခါ တတိယစာကို ဆက်လက်ရိုက်ပြန်၏။ တစ်ဘက်က ပြင်းထန်စွာအကြံထုတ်နေရသဖြင့် စက်သံမှာ မမြန်လှဘဲ ဖင့်နွှဲလျက်ရှိ၏။ သို့ရိုက်နေစဉ် အကြံတစ်ခုပေါ်လာ၏။ မိမိစားပွဲရှေ့ စည်ခန်းထောင့်၌ တယ်လီဖုန်းတစ်ခုရှိရာ၊ ထိုတယ်လီဖုန်းဖြင့် ၉ သုံးလုံးသာ ဆက်နိုင်က အကျိုးအကြောင်းကိုပင် ရေလည်စွာမပြောနိုင်စေကာမူ သက်ဆိုင်ရာအာဏာပိုင်များသည် ခေါ်သောနံပါတ်ကိုကြည့်၍ လိုက်လာပေလိမ့်မည်။ သို့နှင့် မသန်းနိုင်သည် စက်ရိုက်လျက်ရှိရာမှ တယ်လီဖုန်းရှိရာသို့ လျင်မြန်စွာထသွားလေ၏။ ဒေါက်တာသောင်းရွှေကား မသန်းနိုင် ထသွားသည်ကို မြင်လျှင် တစ်စုံတစ်ရာဟန့်တားခြင်းမပြုဘဲ ငေး၍သာကြည့်နေ၏။

မသန်းနိုင်သည် တယ်လီဖုန်းလက်ကိုင်ကို ကောက်ယူကာ ၉ သုံးလုံး ဒွါရရှိရာ နံပါတ်ကို လျင်မြန်စွာလှည့်ပြီးနောက် နားထောင်လိုက်၏။ သို့သော် အတွင်းမှ မည်သည့်အသံမျှမကြားရဘဲ ငြိမ်သက်လျက်ရှိ၏။ တယ်လီဖုန်းကြိုးကို တစ်စုံတစ်ယောက်က ဖြတ်တောက်ထားပြီး ဖြစ်ဟန်တူ၏။

ထိုအခါမှ မိမိမှာ အပြင်လောကနှင့် အဆက်ပြတ်လျက်ရှိနေပြီဖြစ်ကြောင်း ကောင်းစွာသိရတော့၏။ မိမိအား

ကူညီမည့်သူမှာ လမ်းတစ်လမ်းမျှသာ ခြားသော တိုက်ပေါ်တွင် အသင့်ရှိနေပါလျက် စိတ်မနှံ့သူတစ်ယောက်၏ မတရားချုပ်ချယ်ခြင်း ခံနေရသည်ကို အားမလိုအားမရဖြစ်လာ၏။

စာတွေ့စာကို ဆက်လက်ရိုက်နေရာမှ အကြံထုတ်လျက်ရှိပြန်ရာ နောက်ဆုံး စွန့်စားရမည့် အခွင့်အရေးနှစ်ခုကို စဉ်းစားမိ၏။ သို့သော် ယင်းအချက်နှစ်ခုမှာဒေါက်တာသောင်းရွှေ မျက်မှောက်၌ အတင်းဒလကြမ်းစွန့်စား၍ လုပ်နိုင်မှသာ ဖြစ်ပေမည်၊ သို့သော် အောင်မြင်ရန်ကား ရာနှုန်း ၅၀ မျှသာ ရှိ၏။ ပထမအချက်မှာ ပိတ်ထားသော ပြတင်းပေါက်ကိုဖွင့်ပြီးနောက် ကိုတင်စောကြားလောက်အောင် ဟစ်အော်၍ခေါ်ခြင်းဖြစ်၏။ ဒုတိယအချက်သည်ကား တံခါးဆီသို့ အတင်းပြေးသွားပြီးနောက် တံခါးကိုဖွင့်ပြီးလျှင် အောက်သို့ဒလကြမ်းဆင်းပြေးခြင်းဖြစ်၏။ ထိုအခွင့်အရေး နှစ်ခုအနက် တစ်ခုကို ပထမ ရွေးချယ်ရပေမည်ဟု ရှေးဦးစွာအကြံပြုလိုက်၏။

သို့သော် ဒေါက်တာသောင်းရွှေသည် မသန်းနိုင်၏ စိတ်ထဲမှအကြံကို ရိပ်မိသကဲ့သို့ အလုပ်စားပွဲမှထလာပြီးလျှင်–

"ပြတင်းပေါက်တွေဖွင့်မလား မသန်းနိုင်၊ မိုးလည်း တိတ်သွားပါပြီ၊ ပြတင်းပေါက်တွေပိတ်ထားတော့ နည်းနည်းပူတာပေါ့"

ဟုပြောကာ ဖွင့်လိုက်ပြီးနောက် ခန်းဆီးကိုအနည်းငယ် မြှင့်တင်ပေးလိုက်၏။

မသန်းနိုင်ကား တစ်စုံတစ်ရာပြန်မပြောချေ။ လက်နှိပ်စက်ကိုသာ တဖြည်းဖြည်းရိုက်လျက်ရှိလေသည်။

စာအမှတ် ၅ ပြီးဆုံးပြီးနောက် အမှတ် ၆ ကို ဆက်၍

BURMESE CLASSIC .com

www.burmeseclassic.com

ရိုက်ရပြန်၏။ ဆရာဝန်၏ အပြုအမူမှာ ဆက်လက်ထူးခြားခြင်းမရှိ၍သာ စိတ်သက်သာရာရမိ၏။ သို့သော် အလုပ်ပြီးသွားလျှင် မည်သို့ဖြစ်ချိမ့်မည်နည်း၊ သို့နှင့် အလုပ်ပြီးရန်ကိုပင် ကြောက်ရွံ့လျက်ရှိတော့၏။ လက်နှိပ်စက်ကလေးကား တဖြောက်ဖြောက်သွားလျက်ရှိလေသည်။

မသန်းနိုင်သည် ဒုတိယနည်းကို စမ်းသပ်ကြည့်ပြန်၏။ ထိုနည်းမှာ တံခါးပေါက်ဆီသို့သွား၍ တံခါးကိုဖွင့်ရန်ဖြစ်လေသည်။ သို့ဖွင့်ရန်မှာ ပစ္စည်းတစ်ခုခုကို တံခါးပေါက်ဆီသို့ ရောက်အောင်ပစ်လိုက်ပြီးမှ ကောက်ယူသည့်ဟန်ဖြင့် တံခါးကို ဖွင့်ရန်ဖြစ်လေသည်။ သို့နှင့် မသန်းနိုင်သည် ဒေါက်တာသောင်းရွှေအလစ်ကို စောင့်ဆိုင်းလျက်ရှိတော့၏။ ခပ်ဖြည်းဖြည်းပင် ရိုက်လျက်ရှိသော်လည်း စာအမှတ် ၆ ပြီးသွားလေရာ နောက်ဆုံးစာကိုရိုက်ရန် စာရေးစက္ကူချပ်ကို ကာဗွန်ခံ၍ စက်ထဲသို့ ထိုးသွင်းလိုက်ရပြန်၏။

ဒေါက်တာသောင်းရွှေကား မည်သည့်အရာကိုမျှ မကြည့်ဘဲ မသန်းနိုင် အလုပ်အပြီးကိုသာ စောင့်ကြည့်နေကြောင်း ထင်ရှားလှတော့၏။ သူသည် မသန်းနိုင်စားပွဲအနီးသို့ ထလာပြီးလျှင် အေးဆေးသော အမူအရာဖြင့် . . .

"ပြီးတော့မယ်နော် မသန်းနိုင်"

"ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ"

"နောက်ဆုံးစာတောင် ရောက်နေပြီ မဟုတ်လား"

"ဟုတ်ကဲ့"

ထို့နောက် ဒေါက်တာသောင်းရွှေသည် ခြေလှမ်းခပ်ကျဲကျဲဖြင့် သူ့စားပွဲသို့ ပြန်သွားပြီးလျှင် အလုံခန်းတံခါးဆီ

သို့သွားရောက်ကာ သော့စလောက်မှ နံပါတ်များကို လှည့်လျက်ရှိလေ၏။

ထိုအချိန်၌ကား ဒေါက်တာသောင်းရွှေသည် မသန်းနိုင်ဘက်သို့ လုံးဝကျောခိုင်းလျက်ရှိနေသဖြင့် မသန်းနိုင်သည် ဖောင်တိန်အဖုံးကို တံခါးဆီသို့လွှင့်ပစ်မည်ပြုပြီးမှ မပစ်တော့ပဲ ဒေါက်တာ၏အလစ်ကို အခွင့်ကောင်းယူကာ တံခါးဆီသို့ တဖြည်းဖြည်း ခြေဖျားထောက်၍ သွားလေ၏။ သို့သော် တံခါးလက်ကိုင်ကို လှည့်လိုက်သောအခါ၌ကား စိတ်အပျက်ကြီး ပျက်၍သွားတော့၏။ သော့ခံမိမှာ အတွင်းမှ သော့ခတ်ပိတ်ထားသည်ကို တွေ့ရလေသည်။ ထိုအချိန်တွင် အလုံခန်းဖွင့်နေလျက် ဒေါက်တာသောင်းရွှေကား အတွင်းသို့ ဝင်သွားလေပြီ။

အချိန်များကား နာရီစက္ကန့် လက်တံနှင့်အတူ လျင်မြန်စွာပြေးသွားလျက်ရှိ၏။ မသန်းနိုင်ကား ကြံရာမရရှာတော့ပြီ၊ နဖူးမှချွေးများပြန်လျက် လက်ချောင်းကလေးများသည်လည်း အေးစက်စေးကပ်လျက်ရှိလေ၏။

ထိုခဏ၌ ဒေါက်တာသောင်းရွှေသည် အလုံခန်းအတွင်းမှ ဘီး ၄ ဘီးတပ်ထားသော မှန်စီရွှေချသေခေါင်းကြီးကို တွန်းထုတ်လာသည်ကိုမြင်ရ၏။ ဒေါက်တာသောင်းရွှေ၌ မည်သည့်အကြံရှိလေသည်မသိ၊ မသန်းနိုင်ကား အကူအညီကင်းမဲ့စွာ စိတ်မနှံ့သောဆရာဝန်တစ်ယောက်၏လက်ထဲတွင် ပိတ်မိလေပြီ၊ နောက် ဒေါက်တာသောင်းရွှေသည် သူ၏အလုပ်စားပွဲရှေ့မှာပင် မသန်းနိုင်အား လှမ်း၍ပြောလိုက်လေသည်၊

"ဘယ့်နှယ် မလှဘူးလား မသန်းနိုင်၊ နို့ပေမယ့် အထဲမှာ လူမရှိတော့ လှသင့်သလောက် မလှသေးဘူး"

www.burmeseclassic.com

(ဟစ်အော်လျက်) "အို . . . ကြောက်ပါတယ်ခေါက်တာ၊ ကြောက်ပါတယ် ခေါင်းကြီးကို ပြန်သွင်းလိုက်ပါ"

"ကြောက်တယ်ဟုတ်လား၊ အထဲမှာ မဘို့မယ်တစ်ယောက်ထည့်မယ်၊ ဒီတော့ ပိုပြီး ကျက်သရေရှိသွားမှာ မသန်းနိုင်ရဲ့ မင်းကလေးဟာလေ ကျုပ်စိတ်ထဲမှာ ရှင်ဘို့မယ်ထက်တောင် မင်းကချောလိမ့်ဦးမယ်၊ မင်းဟာ အိုမသွားဘဲ အခုလိုရုပ်အတိုင်းရှိနေအောင် ဆရာလုပ်ပေးမယ် ကြားလား၊ ဆရာလုပ်နိုင်တယ်၊ ဆေးရည်စိမ်ပြီး အနှစ် ၁၀၀ လောက်အလှမပျက်အောင် ဆရာလုပ်ပေးမယ်"

"အို . . . ကြောက်တယ် မလုပ်နဲ့ဆရာ၊ မလုပ်နဲ့ မလုပ်နဲ့ . . ."

"အဲဒီတော့မှ မင်းအသားကလေးဟာ အစုထက်ပိုဝင်းလာပြီး ခေါင်းက ဆံပင်ကလေးတွေဟာလည်း ပိတုန်းရောင်တောက်နေမှာပဲ၊ ဟိုမွေးမသား တင်စောတော့ ဒီအဝမှာမင့်မြင်ရတော့မှာမဟုတ်ဘူး၊ ဟီ . . . ဟီ . . . ဟီ . . ."

ခေါက်တာသောင်းရွှေကား ခေါင်းကြီးကို ရှေ့ခန်းသို့ ရောက်အောင်ပင် တွန်းလာခဲ့လေပြီ၊ မသန်းနိုင်သည် စားပွဲကို လှည့်ပတ်၍ပြေးလေ၏။ မသန်းနိုင်သည် ဦးနောက်များကို ဖျစ်ညှစ်ကာ အကြံထုတ်လျက်ရှိလေ၏။ ခေါက်တာသောင်းရွှေကား အိပ်ရာမှထလာသော လူတစ်ယောက်ကဲ့သို့ မြူးကြောင်ကြောင်ရှိနေသော မျက်နှာများဖြင့် မသန်းနိုင်အနီးသို့ တဖြည်းဖြည်း ချဉ်းကပ်လာတော့၏။

နောက်တစ်ပတ်လှည့်၍ အပြေး၌ မသန်းနိုင်၏လက်တစ်ဘက်သည် လက်လေးသစ်ခန့် ဟ၍နေသော စားပွဲ၏

လက်ယာဘက် အံဆွဲအတွင်းသို့ ကျရောက်သွားရာ၊ မိမိအစ်မအသုံးပြုခဲ့သော လက်နှိပ်ဓာတ်မီးကို အမှတ်မထင်သွား၍ စမ်းမိလေ၏။ ထိုခဏ၌ ထက်မြက်သော အကြံဉာဏ်တစ်ခု လျှပ်ပြက်သကဲ့သို့ ပေါ်လာ၏။

မသန်းနိုင်သည် လက်နှိပ်ဓာတ်မီးကို ဆွဲယူလိုက်ပြီးလျှင် ပြတင်းပေါက်အပြင်သို့ လက်တစ်ဘက်ကို ထုတ်၍ အပေါ်နှင့်အောက် နိမ့်ချည်မြင့်ချည် ပြုလုပ်အချက်ပေးလိုက်၏။ ဝင်းလက်သော ဓာတ်မီးရောင်သည် မည်းမှောင်သော အမှောင်ထုကို ဖြတ်သန်းသွားလေသည်။ ထိုခဏ၌ပင် ခေါက်တာသောင်းရွှေ၏ လက်တစ်ဘက်သည် မသန်းနိုင်၏ လည်မျိုဆီသို့ရောက်လာပြီးလျှင် ဖျစ်ညှစ်လေရာ မသန်းနိုင်လည်း အတင်းရုန်းကန်လျက်ရှိလေ၏။ သို့သော် အင်အားချင်းမျှရကား နောက်ဆုံးအသက်မရှူနိုင်တော့ဘဲ သတိလစ်၍သွားတော့၏။

* * *

မည်မျှလောက်ကြာအောင် သတိလစ်သွားသည်ကို သူကိုယ်တိုင်မသိချေ၊ သတိပြန်ရလာသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် သူ့ပါးစပ်ထဲသို့ တစ်စုံတစ်ယောက်က ဘရန်ဒီအနည်းငယ်လောင်းထည့်လျက်ရှိနေသည်ကိုလည်းကောင်း၊ မှုန်ရွှေသောကိုယ်ဖြင့် ယုယစွာပိုက်ထားသည်ကိုလည်းကောင်း ခံစားရပြီးလျှင် . . .

"သန်းသန်း သတိရပြီလား . . . အစ်ကိုကြီးလေဘာမှမကြောက်နဲ့တော့၊ အစ်ကိုကြီးရှိပြီ"

ဟု ယုယကြင်နာစွာ မေးလိုက်သော ကိုတင်စော၏

BURMESE CLASSIC .com

www.burmeseclassic.com

အသံကိုလည်း ကြားရ၏။

မသန်းနိုင်သည် မျက်လုံးများကို အားယူ၍ဖွင့်ကြည့်လိုက်ရာ ဝတ်လုံကိုတင်စော၏ အားကိုးလောက်သော မျက်နှာကို ရှေးဦးစွာမြင်ရ၏။ သူ၏အနီး၌ကား ရဲအုပ်တစ်ယောက် ရဲသားတစ်ယောက်နှင့် မီးသတ်ဌာနမှမီးသတ်ဗိုလ်တစ်ယောက်သည် လက်နက်အပြည့်အစုံဖြင့် ရပ်နေကြသည်ကိုတွေ့ရလေသည်။ အခန်းတံခါးတစ်ဘက်မှာ အပြင်မှ ပုဆိန်ဖြင့်ပေါက်ဖွင့်သဖြင့် အစိတ်စိတ်အမြွှာမြွှာဖြစ်ကာ လဲပြိုလျက်ရှိ၏။ ခေါင်းကြီးကိုလည်းကောင်း၊ သေကြောင်းကြံသော ဆရာဝန်ကိုလည်းကောင်း မမြင်ရတော့ချေ။

နိုင် ။ "ဟို ခွေးတိရစ္ဆာန်ကော"

စော ။ "အခုလောက်ဆိုရင် ဘားလမ်းအချုပ်ခန်းထဲ ရောက်နေရောပေါ့၊ ဒါထက် သန်း စကားမပြောနဲ့ဦးလေ၊ လက်နှိပ်ဓာတ်မီးနဲ့ သန်း ပြလိုက်တဲ့အဓိပ္ပါယ်က လက်ရေးတို့နဲ့ "ကယ်ပါ" ဆိုတဲ့အဓိပ္ပါယ်ရှိတယ်ဆိုတာ အစ်ကိုကြီးသိပါတယ်၊ ၃ နာရီလုံးလုံး သန်းတို့တိုက်ဘက်ကို အစ်ကိုကြီးစောင့်ကြည့်နေတာပဲ၊ ဒါကြောင့်လည်း ချက်ချင်းမြင်ရတာပေါ့၊ တကတဲ့ရှာ . . . လက်မတင်ကလေး လိုတော့တယ်၊ နောက်ကို ၁၀ စက္ကန့်လောက်များ နောက်ကျရင် ကိစ္စချောပြီးသားပဲ"

ကျေးဇူးတင်လိုက်တာ အစ်ကိုကြီးရယ် . . . ဘယ်လို . . ."

(ပါးစပ်ကလေးကို လက်ဝါးဖြင့်ပိတ်လိုက်ပြီးနောက်)

"အို . . . စကားမပြောနဲ့ဦး ဆိုမှပဲ"

[illegible]

BURMESE CLASSIC .com